

ОБЩО СЪГЛАСИЕ ЗА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА, ПРОИЗТИЧАЩИ ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ РЕГЛАМЕНТ 1781/2006 ОТНОСНО ИНФОРМАЦИЯТА ЗА ПЛАТЕЦА, СЪПЪТСТВАЩА ПАРИЧНИТЕ ПРЕВОДИ, КЪМ ДОСТАВЧИЦИТЕ НА ПЛАТЕЖНИ УСЛУГИ НА ПОЛУЧАТЕЛЯ

1. Европейският Регламент 1781/2006 относно информацията за платеца, съпътстваща паричните преводи, към доставчиците на платежни услуги, обслужващи получателите на тези платежни средства, в сила от 1 януари 2007 г., има за цел прилагане на Специална препоръка VII на Работната група за финансови операции в Европейския съюз. Регламентът изисква доставчиците на платежни услуги (ДПУ) (от рода на банки и дружества за електронни преводи) да въвеждат пълна информация относно платеца при паричните преводи, осъществявани по електронен път. Те трябва също да проверяват информацията, съпътстваща постъпващите плащания. Целта на този Регламент е да се улеснят властите при проследяване на паричните потоци в случаите, в които това се счита за необходимо.

2. Регламентът действа като част от по-широк кръг от законодателство на ниво Европейски съюз и на национално ниво, които имат за цел борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, изисквайки от финансовите институции например да съблюдават инструкциите, издавани на ниво държава, ООН и ЕС, да извършват комплексно проучване на клиентите си при откриване на сметките, да следят текущо поведението им и да информират властите при съмнение за наличие на престъпна или терористична дейност.

3. Работната група за борба с изпирането на пари (РГБИП) разглежда Регламента като важен компонент от този по-широк режим. Така например, когато дадена банка проверява входящите плащания, тя може да установи, че липсва информация за платеца или тя е непълна, което би могло да бъде основание за решение за изпращане на доклад за съмнителна операция до властите.

4. Работната група беше запозната със съществуване на проблем по отношение на информацията за платеца, съпътстваща паричните преводи, възникващ от този Регламент. Комитетът за предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма, председателстван от Европейската комисия и включващ представители на всички държави-членки, отправи искане към Работната група да работи по тази тема при взаимодействие с пазарните участници. Европейската комисия допълнително осигурява подходящите контакти с органите, които също работят по въпроси, свързани с плащанията. Работната група

анализира също така и евентуален конфликт в Регламента със задължението за замразяване на средствата, определено с други разпоредби.

Този документ има за цел да отрази едно общо разбиране относно плащанията, при които липсва задължителната по този Регламент информация. Той е подготвен от Работната група с помощта на неформална консултация със сектора, в това число и провеждане на работен семинар на сектора през януари 2008 г., а в рамките на три месеца е бил предмет на публично обсъждане, започнало през април 2008 г. и включващо среща с индустрията на 6 май 2008 г.

5. Това общо разбиране се базира на текущото функциониране на платежните и сетълмент системи, на системите за изпращане на съобщения и има за цел да осигури равни условия за работа на европейските доставчици на платежни услуги и възможност да се проследи превода. Този документ има за цел да отчете текущото ниво на съблюдаване на Специална препоръка VII на FATF извън рамките на ЕС, както и факта, че паричните преводи са масов бизнес. В Приложение са описани някои съществуващи практики, установени в резултат от взаимодействието ни със сектора на финансовите услуги. В него са очертани някои мерки, които понастоящем се прилагат от доставчици на платежни услуги.

6. Работната група бе сформирана през втората половина на 2006 г. от трите комитета-Комитета на европейските банкови надзорници – CEBS, Комитета на европейските надзорници по застраховане и доброволно осигуряване – CEIOPS и Комитет на европейските регулаторни органи за ценни книжа – CESR (3L3) с цел надзорен принос по въпросите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма с конкретен фокус върху Трета директива срещу изпирането на пари. Работната група включва в състава си компетентни органи с надзорна отговорност от цяла Европа. 7. Работната група съзнава, че има други компетентни органи с такива отговорности, които не са представени в комитета. Въпреки това Работната група предполага, че този документ ще бъде полезен източник за тези органи и ще се радва да получи коментар от тях по време на посочения по-горе консултативен процес.

1. Въведение

1. Този документ има за цел да отрази общото разбиране на европейските надзорни органи по отношение прилагането на Глава III от европейския Регламент 1781/2006 относно информацията за платеца придружаваща паричните преводи, до доставчиците на платежни услуги на получателя на паричния превод (наричан за по-кратко тук «Регламентът»).

2. Това общо разбиране се базира на текущото функциониране на платежните и сетълмент системи, на системите за изпращане на съобщения и има за цел да осигури равни условия за работа на европейските доставчици на платежни услуги (наричани за по-кратко тук «ДПУ»). Настоящото общо разбиране отчита текущото ниво на съблюдаване на Специална препоръка VII извън територията на ЕС и факта, че паричните преводи са масов бизнес.

Общото разбиране не трябва да се разглежда като разширяване на задълженията, определени с регламента, а по-скоро като уточнение на изискванията на регламента, така че да запознае ДПУ с надзорните очаквания за съобразяване на дейността им с текста на регламента.

2. Общо разбиране на чл. 8 от Регламента

4. ДПУ трябва да въведат ефективни процедури за установяване на това дали информацията за платеца, придружаваща преводите е въведена съобразно изискванията на чл. 4 и чл. 6. Очаква се ДПУ да изпълнят това задължение като приложат и двата елемента, описани по-долу:

5. **Първо**, както се посочва в Регламента, ДПУ на получателя на паричния превод трябва да установи дали в платежните, в сетълмент системите или в системите за изпращане на съобщения, използвани за осъществяване на паричен превод, полето за информация за платеца е попълнено със знаците или други данни, допустими според приетите правила за работа на тези системи.

6. Този първи елемент обичайно е резултат от самото прилагане на правилата за проверка и потвърждение, характерни за платежните, сетълмент системите, или на системите за изпращане на съобщения. Тези правила за проверка и потвърждение не следва да допускат изпращане или получаване на плащания, когато липсва задължителна информация за платеца.

7. Документът приема, че за един стандартен филтър е много трудно да оцени дали е въведена пълната информация. Отчита се също така, че ще съществуват случаи, при които полетата, предвидени за информация за платеца, ще бъдат попълнени с неправилна/безсмислена информация, поради което плащането ще преминава през системата.

8. Освен това ДПУ се насърчават да използват филтри, разработени на базата на собствения им опит, за засичане на явно безсмислена информация, имаща за цел да избегне изискванията на специална препоръка на VII на FATF и на регламента. Филтрите имат за цел да подпомогнат ДПУ в преценката им за това дали подадената информация е неточна,

като в такива случаи ДПУ е длъжен да отхвърли превода или да поиска информация. ДПУ следва да се опита да приложи този първи елемент в момента на обработка на превода.

9. **Второ**, освен ако ДПУ е установил непълна информация при някои от преводите към момента на получаването и обработването им, то следва в допълнение към чл. 8.1. (от Регламента), да осъществи подходящо ниво на последващо наблюдение на входящия паричен поток. За целта, след като вече е заверена сметката на клиента, на базата на произволен подбор от получените преводи се установяват тези от тях, които съдържат непълна или несмислена информация. Този подбор може да бъде фокусиран върху преводи, получени от ДПУ, за които в миналото е било установено, че не са спазили съответните изисквания за задължителна информация. ДПУ, за които е установено, че редовно не спазват изискванията за подаване на коректна информация, трябва да бъдат обект на особено внимание.

3. Общо разбиране по чл. 9 § 1 и чл. 10 от Регламента

10. Посредством прилагане на чл. 8 в съответствие с предложението ред по-горе, ДПУ-получател на плащането може да установи, че информацията, съпътстваща даден превод е непълна/несмислена, в момента на обработка на превода (или дори преди това) или по-късно при прилагането на случайния извадков подбор.

11. Тази точка отчита чл. 9, § 1 и чл. 10. Разпоредбата на чл. 10 се отнася до задължителното докладване, предвидено в глава III на Трета Директива. Глава III на Трета Директива изрично включва членове 22 и 24, които са особено важни за прилагането на чл.9, §1. Настоящите указания са съобразени с изискванията на цитираните членове. Следва да се отбележи, че чл.9 §1 от Регламента се отнася и за Регламенти 2580/2001 и 881/2002.

3.1 ДПУ научава, при получаването на превода, че той е непълен

12. Когато ДПУ установи при получаването на превода, че той е непълен, то следва или да откаже превода, или да поиска пълна информация. Докато иска пълната информация, той може да извърши превода или да го задържи временно (когато се допуска от националното законодателство, при съобразяване с нормативните задължения към клиента).

3.1.1 Вътрешна политика, процеси и процедури

13. ДПУ следва да приемат политика, определяща поведението им в случаите когато установят, че получените преводи са с непълна или несмислена информация.

14. С изключение на ДПУ, които са възприели подход за системен отказ на всички нередовни преводи, останалите ДПУ следва да прилагат смесено т.3.1.3, заедно с 3.1.4 и/или 3.1.2. Без да се нарушава друг действащ закон или Регламент, ако са приети такива, ДПУ не следва да изпълнява системно всички непълни преводи.

15. ДПУ следва да дефинира критерии, на които се основават вътрешните процеси и процедури, за да прави разлика между преводи, които ще извършва пряко и преводи, които ще задържа и/или такива, които ще отказва. ДПУ следва да изготви тези вътрешни процеси и процедури, като отчита всички действащи задължения. Целта на тези процеси и процедури е да се намали риска от неспазване на нормативните изисквания, когато се задържат средствата или се отказва превода. Освен това, ДПУ се съобразява и с Регламенти 2580/2001 и 881/2002 и всички други списъци, които е задължен да прилага съгласно националното законодателство.

16. Политиките, процесите и процедурите следва да се одобряват на подходящо йерархично ниво и следва редовно да се преразглеждат.

3.1.2 ДПУ решава да отхвърли превода (ако се допуска от националното законодателство)

17. В този случай, ДПУ няма никакво задължение да иска пълната информация. Когато отказва превод, ДПУ се насърчава да посочва на ДПУ на платеща причината за отказа.

18. Все пак, ДПУ следва да отчита непълнотата на превода или несмислената информация, която го съпътства, като фактор при преоценката дали трансакцията, свързана с отказания превод е подозрителна и дали тя трябва да бъде докладвана на националното звено за финансово разследване. Преценката за съмнение следва да се извършва в съответствие със съществуващите Директиви и изисквания.

19. В зависимост от критериите за риска, дефинирани от ДПУ в съответствие с рисково-базирания подход, непълнотата/несмислеността на информацията може да предизвика или да не предизвика необходимост от оценка на съмнителния характер на операцията. Ако преводът се получава от страна извън ЕИП, която ЕС разглежда като трета

еквивалентна държава по отношение на стандартите, определени в Директива 2005/60/ЕО, то този факт, следва да бъде взет предвид при оценката на риска. ДПУ следва да извърши оценката в съответствие с договорните и законови задължения и съобразно вътрешни си политики, процедури и процеси.

3.1.3 ДПУ решава да извърши превода

20. Знаейки, че преводът е непълен или съдържа несмислена информация, ДПУ решава да го извърши, преди да поиска пълната/смислена информация от ДПУ на платеца.

21. След изпълнението на превода, ДПУ трябва да поиска пълната информация.

Искане на пълната информация

22. В това отношение, ДПУ дефинира критерии, които ще използва за да определи в кой случай ще изпраща искане за получаване на пълната информация до ДПУ на платеца.

23. В правилата на ДПУ следва да се определи максимален срок, в рамките на който, след получаване на превода, ДПУ изпраща искане за пълна/смислена информация. Препоръчителният срок е 7 работни дни.

24. След изпращането на искането за пълна/смислена информация, ДПУ определя разумен срок за получаване на информацията, като например 7 работни дни, или по-дълъг за съобщения получени от ДПУ извън рамките на ЕИП. В зависимост от нивото на риска, ДПУ на получателя оценява съмнителния характер на операцията, или на свързана с нея операция. В случай, че полученият отговор е незадоволителен, се прилага процедурата описана в т.т. 27-29.

Оценка на съмнителния характер

25. Както е посочено в т.3.1.2, ДПУ следва да извърши оценката в съответствие с договорните и законови задължения и съобразно вътрешните си политики, процедури и процеси. На база рисковите критерии, дефинирани от ДПУ, съгласно рисково-базирания подход, служителят, отговарящ за превенцията срещу изпирането на пари или финансиране на тероризма, може да започне извършването на оценка за съмнителния характер на превода в зависимост от рисковия фактор, възникнал от непълнотата/несмислеността на информацията.

26. Освен това, следва да се има предвид, че в параграф 16 от Преамбюла на Регламента се посочва, че точността и пълнотата на информацията за платеца е отговорност

на ДПУ на платеца. Затова, ДПУ на получателя не носи отговорност за липсата на информация, придружаваща получените преводи, включително ако извърша de bona fide (добросъвестно) превод без пълна информация за платеца, който не би изпълнил ако пълната информация бе предоставена.

Процедура последваща искането за пълна информация

27. ДПУ трябва да дефинира политики и да въведе процедури и процеси, за да може да извършва подходяща последваща процедура след своите искания за пълна/смислена информация. ДПУ трябва да може да докаже пред своя надзорен орган, че тези политики, процеси и процедури са адекватни и постигат целите си и се прилагат ефективно. ДПУ документира и съхранява информацията за всички изпратени запитвания, включително и данни за неполучени отговори. Информацията се предоставя на надзорните органи при поискване.

28. Ако ДПУ на получателя не получи задоволителен отговор на искането си за пълна/смислена информация след крайния срок, той следва да изпрати напомнящо съобщение, в което отново определя краен срок за получаване на отговор. В съобщението могат да бъдат обединени запитвания към един и същ ДПУ, по които не са получени отговори.

29. Напомнящото съобщение може да информира ДПУ на платеца, че ако не изпрати задоволителен отговор в определения срок, ще бъде обект на засилено наблюдение от ДПУ на получателя и спрямо него ще бъдат приложени мерките на чл.9(2) на Регламент 1781/2006. Взаимоотношенията между ДПУ на платеца и ДПУ на получателя за информацията, съпътстваща превода, могат да бъдат договорно уредени още на етапа на установяване на кореспонденски отношения.

3.1.4 ДПУ решава да задържи средствата (ако се допуска от националното законодателство)

30. Раздел 3.1.1 от това Общо разбиране определя реда, който ДПУ може да следва, в случаите на превод с непълна /несмислена информация. Както се посочва в този раздел, ДПУ може да реши временно да не изпълни превода и да задържи средствата, само ако това отговаря на националната правна и регулаторна рамка. Освен временното отлагане изпълнението на превода на база на възможността за изискване на допълнителна информация, определена в Регламент 1781/2006/ЕО, може да е необходимо средствата да

бъдат блокирани за неопределен период от време, в съответствие с мерките и икономическите санкции, например определени в Регламенти 2580/2001 и 881/2002. В тези случаи се спазва задължението да не се изпълняват трансакциите, които се докладват като съмнителни (чл. 24(1) от Директива 2005/60/ЕО) и за които е получена писмена заповед от компетентните органи за спиране изпълнението на операцията ((чл. 24(1) от Директива 2005/60/ЕО). Ясно се подчертава, че ДПУ трябва да минимизира правния риск и риска от несъответствие, свързани с временното задържане на превода или с отказ за изпълнението му.

31. Допуска се този вариант да се прилага, когато ситуацията може да се изясни в институцията, в рамките на групата, или като се поиска информация от националното звено за финансово разследване, с цел потвърждаване или отхвърляне на съмнението за изпиране на пари.

32. Когато ДПУ реши да задържи средствата, първото му действие следва да е свързано с искане на пълна/смислена информация.

Искане на пълната информация

33. ДПУ следва да дефинира критерии, които ще използва, за да определя в кой случай ще изпраща искане за пълна информация до ДПУ на платеца. Процедурата по събиране на информацията следва да гарантира, че ДПУ ще иска, поне веднъж на всеки 7 работни дни (допуска се този период да бъде по-дълъг, когато плащанията идват от ДПУ на платец извън рамките на ЕИП), пълната/смислена информация от всеки ДПУ, който е изпратил поне един непълен превод през предишните 7 работни дни. Вниманието на ДПУ е привлечено от факта, че дори максимално позволеният краен срок да е същият както в раздел 3.1.3, самите те трябва да дефинират критерии за да определят в кой случай те ще изпращат искането. ДПУ следва да определи такива критерии, които му позволяват да вземе решение за отхвърляне или изпълнение на превода, едва след като е получил отговор от ДПУ на платеца.

34. Искането за пълна/смислена информация следва да включва краен срок за отговор от ДПУ на платеца. Допуска се максималният срок да бъде 3 работни дни, или по-дълъг, когато ДПУ на платеца е извън рамките на ЕИП. Възможно е ДПУ на получателя да определи и по-кратък срок. ДПУ на получателя може да уреди този срок в раздел „Срокове и условия” от общите си условия за изпълнение на плащанията.

35. След като ДПУ е изпратил искане за пълна/смислена информация, той трябва да изчака да изтече крайния срок (например 3 работни дни) за получаване на пълната информация.

36. След това, ако получи задоволителен отговор на искането за пълна информация, той трябва да прецени дали съмнението отпада и след приключване на преценката, да реши дали да извърши превода, да откаже превода или да изпрати доклад за съмнителна операция и съответно временно да задържи средствата.

37. ДПУ дефинира политики и въвежда процедури и процеси с цел извършването на адекватни последващи действия след исканията си за пълна/смислена информация. Тези политики следва да определят реакцията му при липсата на валиден отговор в рамките на определения срок и процедурите за изпращане на напомнящи бележки до неизрядните ДПУ. Освен това, ДПУ трябва да е в състояние да докаже пред своя надзорен орган, че тези политики, процеси и процедури са адекватни, постигат целите и се прилагат ефективно.

38. Ако не получи задоволителен отговор на искането си за пълна/смислена информация, той преминава към процедурата последваща искането. Тази последваща процедура би могла да включи действие по изпращане на напомняща бележка, например 3 работни дни след изтичането на първия краен срок. Напомнянето трябва да определя краен срок за изпращащия ДПУ, който отново може да е 3 работни дни. В напомнителната бележка може да се посочи, че ако изпращащият ДПУ не изпрати задоволителен отговор в рамките на крайния срок, в бъдеще ще подлежи на засилено наблюдение за висок риск (виж 2.2 по-горе) и ще бъде третиран съгласно условията на чл.9(2) на Регламент 1781/2006. Друг възможен вариант е ДПУ да включи тази процедура в раздел „Срокове и условия” от общите си условия за изпълнение на плащанията.

39. Освен това, напомнителното съобщение следва да посочва, че съответният превод в момента стои неизпълнен. След изтичане на крайния срок, посочен в напомнителното съобщение, и независимо дали е получил задоволителен отговор на напомнянето си или не, ДПУ преценява дали съмнението отпада и след приключване на преценката, да реши дали да извърши превода, да откаже превода или да изпрати доклад за съмнителна операция и съответно временно да задържи средствата. Когато реши да изпълни превода, той трябва да има предвид факторите, които са го накарали да задържи средствата на началния етап. За повече подробности относно „*Оценката на съмнителния характер*”, виж раздел 3.1.3.

3.2. ДПУ разбира, че преводът е непълен след като е извършил този превод

40. Когато ДПУ на получателя установи след обработката на плащането, че то е съдържало безсмислена или непълна информация, в резултат на случайна проверка или по друг начин, той трябва:

а. да разгледа непълнотата/несмислеността на превода като фактор при преценката дали преводът или свързаната с него сделка пораждат съмнение и дали трябва да се докладва на националното звено за финансово разследване;

б. да реши дали да поиска пълната/смислената информация от ДПУ на платеца или, ако е уместно, от ДПУ-посредник. В този случай, той трябва да изпълни описаните по-горе действия, последващи искането.

4. Общо разбиране относно чл.9 §2

4.1. Регулярност на пропуските

41. Декларативна част 17 изисква общ подход към чл.9 §2, който предвижда, че ДПУ на получателя трябва да реагира на ДПУ, който редовно не предоставя пълната информация.

42. Регламентът не разглежда подробно концепцията за регулярността. Общ подход по този въпрос е силно желателен, тъй като един общ отговор от страна на ДПУ от ЕС ще повиши правдоподобността и ефективността на реакцията им, а така и международното спазване на Специалната препоръка VII на FATF. ДПУ на получателя определя условията, при които ДПУ на платеца се разглежда като регулярно неизряден. Причините могат да бъдат различни, като например, редовно не се въвежда пълната информация за платеца и/или ДПУ на платеца редовно не отговаря в срок на запитванията и напомнителните съобщения. Степента на неизрядност може да варира в зависимост от рисковия подход прилаган от ДПУ на получателя.

43. Доставчикът на платежни услуги на получателя определя критерии, според които се извършва преценка дали ДПУ на платеца системно не е предоставял нужната информация. По-долу са изброени примерни такива, които ДПУ на получателя може да ползва, докато натрупа достатъчно информация и опит за определяне на свои собствени критерии:

а. степен на съдействие от ДПУ на платеца при изпратено искане за пълна/смислена информация;

б. процентен праг на преводите с непълна информация към преводите с изрядна информация, изпратени от конкретен ДПУ;

в. предварително определен праг, изразяващ процента на броя преводи, за които не е получен отговор в рамките на определения срок ,от общия брой запитвания, отправени към конкретен ДПУ на платеца;

г. праг, определен като абсолютен брой на преводи с непълна или несмислена информация, изпратени от конкретен ДПУ;

д. праг, определен като абсолютен брой преводи с непълна или несмислена информация, по които ДПУ не е отговорил в определения срок.

4.2 Мерки, които трябва да бъдат предприети.

44. След като даден ДПУ на платеца бъде определен от ДПУ на получателя като системно неподаващ информация, ДПУ на получателя следва да отправи предупреждение към нередовния ДПУ, за да му съобщи, че според настоящото общо разбиране, той е определен като системно неподаващ информация.

4.3 Изпращане на информация до съответните органи

45. Съгласно чл. 9, ал. 2 от Регламент 1781/2006/ЕО, след като ДПУ е определен за системно неподаващ информация, ДПУ на получателя трябва да докладва този факт на „властите, отговарящи за борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма”. Националното законодателство определя органите отговорни за превенцията за изпирането на пари и съответно на тях се изпраща посочената по-горе информация. Тези органи се насърчават да обменят информацията с надзорния орган на ДПУ.

4. Изпращането на такава информация трябва да бъде ясно разграничено от Доклада за съмнителни операции и сделки. В действителност целта на изпращането на информация е да се сигнализира, че конкретен ДПУ отговаря на критериите “системно неизряден ДПУ”, определени в Общото разбиране, което показва затруднения при прилагането на Специалната препоръка VII (СП VII). Изпращането на информация не означава, че по отношение на ДПУ на платеца е възникнало съмнение за изпиране на пари или за финансиране на тероризма, а означава че е вероятно ДПУ да не изпълнява задълженията си по СП VII. Някои държави предпочетоха да разработят специфичен формат за докладване по чл. 9, ал. 2, което изглежда помогна на доставчиците на платежни услуги да направят разграничение между двата вида доклади.

4.4. Решение дали да се ограничат или прекратят бизнес отношенията с ДПУ, определен като системно неизряден.

47. Регламентът постановява ДПУ на получателя да реши дали да ограничи или да не ограничава, да прекрати или да не прекратява бизнес отношенията с ДПУ, който е системно неизряден.

48. Самостоятелните действия на ДПУ на получателя спрямо неизряден ДПУ, може да се окажат икономически неизгодни, особено ако ДПУ е важен контрагент.

49. В допълнение ние очакваме надзорните органи да обменят информация за неизрядни ДПУ и да преценят какви действия могат да предприемат.

50. Следва да се подчертае, че когато системно неизрядният ДПУ е банка-кореспондент от трета страна, вземането на решение съобразно този раздел и прилагането разширената процедура за комплексна проверка, определена в чл. 13, ал. 3, от Третата европейска Директива за противодействие на изпирането, могат да бъдат включени в процеса на управление на презграничните кореспондентски отношения.

5. Вътрешно набиране на информация и отчетност

51. ДПУ следва да могат да докажат на надзорните си органи, че следват установени ефективни политики и процедури, свързани с набиране на информация и вътрешна отчетност, които са подходящи и отговарят на изискванията на Регламента. Освен това политиките и процедурите за вътрешен контрол и одит, свързани с превенцията от изпиране на пари и финансиране на терористична дейност, трябва да подлежат на съответния надзор от страна на висшия управленски състав.

6. Праг

52. Когато се прилага Регламентът и настоящото Общо разбиране, трябва да се вземе предвид, че някои държави извън ЕС може да са формулирали собствен Регламент, за да въведат праг от 1 000 евро/щатски долари, под който въвеждането на пълна информация при изходящи плащания не се изисква. Това е разрешено с Тълкувателна бележка към СП VII, като не възпрепятства европейските ДПУ да изискват пълна информация, когато такава не е предоставена. Съществуването на такъв праг не изключва прилагането на процедурите, определени в т.т. 3 и 4, въпреки че по-скоро се отнася за случаите на вземане на решение базирано на риска за това дали да изпълни, задържи или да се отхвърли операцията, както и за случаите на определяне на системно неизряден ДПУ.

53. Всеки праг от по-висока сума, ще бъде в несъответствие със СП VII и всеки превод, свързан с такъв праг, ще се счита за непълен.

7. Преглед на Общото разбиране

54. Като се вземе предвид факта, че Общото разбиране отчита настоящото ниво на съответствие със СП VII в международен аспект и настоящия начин на работа на системите за разплащане, сетълмент и поддръжка, то документът следва да бъде преразгледан в зависимост от постигнатото от индустрията ниво на съответствие с нормативните актове, но не по-късно от прегледа на Регламент 1781/2006.

Приложение 1

Настоящата практика в сектора

Това приложение описва съществуваща практика, която е установена от връзката ни с финансовия сектор. Изложени са мерки, които към момента се използват от доставчици на платежни услуги.

- Банката N е голяма банка, чиято централа се намира в една от държавите-членки на ЕС. Тя обработва десетки хиляди електронни преводи ежедневно. Изпраща и получава плащания между държави членки на ЕС и държави извън ЕС, като използва системата за SWIFT съобщения. Системата SWIFT не позволява да се обработват съобщения, които съдържат празни полета.. Въпреки това, е възможно безсмислени данни да съпровождат плащанията: системите за съобщения на SWIFT не могат да предотвратят това. Банка N, след изпълнение на плащанията в полза на клиента извършва случаен извадков подбор от входящите плащания, за да определи къде информацията е непълна или безмислена. Извадките са от конкретни области, които към текущия момент се считат за много критични. Примери за високо-рискови плащания, определени като такива от Банка N включват: а) тези, чиито източник е ДПУ извън ЕС, и особено тези от държави с юрисдикция определена като високо-рискова; б) когато идват от ДПУ, които в миналото не са изпълнили задълженията си; и в) плащания които се събират от получателя в брой на база принципа „плащане при поискване и идентифициране”.
- Банка P е малка частна банка с централа в европейска столица, която работи предимно с клиенти от определени държави извън ЕС. Тя получава много малък брой електронни плащания в полза на клиентите си. Банката не разглежда като необичайни получените плащания от държава извън ЕС, възлизащи на големи стойности. Банка P има възможност да подложи на щателна проверка всяко плащане, като тази функция се изпълнява от нейни служители. Познанията на служителите за съответните страни

им позволяват бързо да определят, например когато адресът на платеца не отговаря на очаквания от тях.

- Банка Q е средна по размер банка в държава членка на ЕС. След изпълнение на преводите, банка Q се стреми да разпознава грешната информация, като извършва проверка на случаен принцип. Плащането вече е изпълнено в полза на клиента, когато Банката Q установява че информацията е грешна. Банка Q не може да бъде сигурна дали ще е препоръчително да се откаже сделката докато е „в ход”, тъй като това може да доведе до предявяване на граждански иски за нарушение на договора, и рискува съдебно преследване от местното законодателство, което поставя извън закона информирането на престъпници. Следващата стъпка на банката е да потърси пълна информация за платеца. Отчита се също дали има подозрителни моменти в сделката, въпреки че е трудно да се формулират съмнения единствено въз основа на наличната информация. Банка Q поддържа информацията за доставчиците на платежни услуги не предоставящи информация. На базата на тази информация и собствената преценка на банката за надеждност и кооперативност на ДПУ на платците, тя взема решение за последващи действия. Банка Q не изключва и вероятността да прекрати взаимоотношения с някои доставчици на платежни услуги извън ЕС.
- В случаите, когато плащане се осъществява чрез няколко посреднически банки кореспонденти, ДПУ на получателя следва да се обърне директно към ДПУ на платеца, за да поиска липсващата информация. Не е необходимо да се ангажират банките кореспонденти, които са посредниците в платежната верига, освен когато е нужно да се получи референтния номер на трансакцията, издаден от ДПУ на платеца, за да може да се проследи плащането.
- Някои банки считат, че е достатъчно да се въведе информация в поле 20 на стандартно SWIFT съобщение, като по този начин се изпълняват задълженията, определени в Регламента за „уникален идентификатор”. При плащания, излъчени от страни извън ЕС, се въвежда информация за банковата сметка в поле 50 на SWIFT съобщението.

Приложение 2

Резюме от работната среща на сектора на тема “Борба с изпирането на пари във връзка с Регламента на Европейския парламент и на Съвета относно информацията за платеца, придружаваща паричните преводи“

Лондон, 9 януари 2008 г.

1. Беше проведена работна среща с участници от сектора и от Работната група за борба с изпирането на пари (РГБИП) за задълженията, които налага Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета, в действие от декември 2007 г. Председателят на работната група Андреа Енриа, Главният секретар на Комитета на европейските банкови надзорници - CEBS предоставиха историческа информация за РГБИП, която е създадена през втората половина на 2006 г. от CEBS, Комитета на европейските регулатори на ценни книжа - CESR и Комитета на европейските застрахователни и пенсионни надзори - CEIOPS (трите комитета от ниво три – 3L3), с цел да се допринесе за надзора в превенцията на изпирането на пари – AML и въпросите по превенция на финансирането на тероризма, с акцент върху Третата директива за борба с изпирането на пари. По-конкретно, мандатът ѝ е съсредоточен върху промените в рисковото базираните подходи към комплексно проучване на клиента – CDD и “принципа за познаване на клиента” - KYC и тяхното влияние върху вътрешната организация и контрола на посредниците. Работната група има форум за обмяна на опит и работа в мрежа между надзорните власти, за да се подпомогне идентифицирането на практическите въпроси, с които надзорниците се сблъскват в ежедневната си работа, и където е възможно да се намерят общи практически отговори на въпросите.
2. Семинарът бе организиран, с цел намиране на практически решения за плащанията, при които липсва информация определена в Регламент 1781/2006 г.
3. Освен това Комитетът по превенция на изпирането на пари и финансиране на тероризма - CPMLTF, председателстван от Европейската комисия, в който членуват представители на държавите членки, е помолил работната група да работят по тази тема в сътрудничество с участниците на пазара. Освен това Комисията осъществява контакти и с институции работещи по платежните въпроси.
4. Представителят на Комисията по банкова, финансова и застрахователна дейност и член на работната група, представи проект на документ AMLTF 2007 22 rev2 подготвен от РГБИП, който се отнася до информацията за платеца придружаваща

парични преводи до ДПУ на получателите. Целта на документа е да събере мнения от сектора за естеството и актуалността на проблема, да подпомогне работната група при финализирането на документа и обсъди въпросите на Комитета по превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма. Представителят на Комисията по банкова, финансова и застрахователна дейност и член на работната група представи въпроси свързани с основните принципи за общо разбиране по чл. 8, 9, 10 и 16 от Регламент 1781/ 2006. В съответствие с обичайната практика на трите комитета от ниво 3L3 за публична консултация, работната група ще завърши този документ и ще го предостави за формална консултация. Участниците в семинара бяха помолени да направят коментар по настоящия проект на документа.

5. Обсъдени бяха непълните съобщения за трансакции, извършвани както между държави от Европейското икономическо пространство, така и преводи, получени от трети държави. Участниците на пазара се съгласиха, че проблемът действително съществува и изразиха възможност да предоставят информация за сумата и платежната верига, (участниците в платежния процес и информация за страната на наредителя) чрез която се реализира операцията с непълна информация.
6. Представителите от сектора също изложиха техните подходи за разрешаване на проблема. Появиха се някои различия по отношение, както на времето за оценка на непълнота на информацията, според чл. 9.1, така и на тълкуването на разпоредбата на чл. 9.2. Беше повдигнат и въпрос, свързан с чл. 6, който изисква допълнително изследване; подчертано бе, че използването на референтен номер при операции по парични преводи между държави от ЕИП, би трябвало да е достатъчен, от практическа гледна точка, но може да е недостатъчен за националните компетентни органи, ангажирани с превенция на финансови престъпления.
7. Бяха изразени опасения, свързани с тежестта на съобразяването с някои от вариантите, изложени в проектодокумента на Работната група (т.е. тези в чл. 9.1 и чл.10), чрез които Работната група предложи: 1) ДПУ първо изпълнява превода, а след това иска пълна информация за него. ДПУ изчаква да изтече крайния срок за получаване на тази информация преди да оцени до колко то е съмнително; и 2) ДПУ определя критерии за риск, за да помогне на собствените си системи при разпознаване на тези непълни преводи, които могат да бъдат извършени преди подозрителният им характер да бъде определен, както и на тези непълни преводи, за които определянето на подозрителния характер и искането за пълна информация, се осъществяват преди

извършването на превода. Някои участници предложиха да се търси допълнителна опция или смесица от допълнителни опции, които отразяват по-добре настоящите пазарни практики.

8. Въпреки спешният характер на проблема, няколко пазарни участници приканиха Работната група да не прави прибързани заключения, особено в някои области.
9. Председателят на Работната група се ангажира да се свърже със сектора във връзка с:
 - а) искане за информация до началото на февруари (2008г.)и
 - б) да предостави, за неформален коментар, преразгледаната версия на документа, веднага щом стане готов.
10. Освен това, съгласно практиката на трите комитета от ниво – 3L3 за публична консултация, беше решено Работната група да предложи проекта на документа за тримесечна консултация. С оглед необходимостта от спешно разрешаване на проблема, беше решено да се вземе предвид и неформалната предварителна консултация със сектора. запостигане на по-голяма гъвкавост на периода за консултация. ,